

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/280/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113232709
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113232709.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členiek senátu JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Gabriely Világiovej v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, P.O.BOX 205, proti žalovanému: E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX S., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 3.449,34 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 10C/314/2013-73 zo dňa 05.09.2014, jednohlasne takto

rozhodol:

1. P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a v súvisiacich výrokoch o trovách konania.
2. Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi n e p r i z n á v a .
3. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 119,62 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet JUDr. Igora Šafranka, advokáta.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.305 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.305 Eur za obdobie od 17.03.2013 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 30 Eur splatných vždy do 20-teho dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku do úplného zaplatenia dlhu pod následkom straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. i), § 4 ods. 3, § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, § 100 ods. 1, § 101, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Vychádzal zo zistenia, že návrhom podaným na súde prvého stupňa dňa 07.11.2013 žiadal žalobca zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 3.449,34 Eur s príslušenstvom z dôvodu nezaplatenia spotrebného úveru, ktorý mu bol poskytnutý právnym predchodcom žalobcu.

Zistil, že žalovaný uzavrel dňa 15.04.2008 so Slovenskou sporiteľňou zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 80.000,- Sk, ktorý mal byť splatený v 59 mesačných splátkach po 1.950,- Sk. Žalovaný splácal poskytnutý úver v prvom roku, pričom z dôvodu ďalšieho neplatenia Slovenská sporiteľňa mu oznámila vyhlásenie mimoriadnej splatnosti sumy 3.794,75 Eur, a to podaním zo dňa 22.02.2013. Následne mu bolo oznámené postúpenie tejto pohľadávky na žalobcu.

Z histórie úveru vyplýva, že odporcovi bola poskytnutá suma 2.655,51 Eur, pričom celkovo mal zaplatiť sumu 3.819,07 Eur. Z dôvodu čiastočných splátok bola uplatnená už len suma 3.449,34 Eur. Zo strany žalovaného bolo zaplatených 369,73 Eur. Pôžička mala byť splatená v 59 mesačných splátkach, a to od 20.05.2008 do 20.03.2013.

Prvostupňový súd mal preukázať, že sa jedná o vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, kedy sa na režim zmluvy vzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Predložená zmluva o splátkovom úvere spĺňa náležitosti písomnej formy, no zo zmluvy vyplýva len skutočnosť, že výška splátky istiny je 1.950,- Sk. Uvedené znenie nespĺňa náležitosti ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého takáto zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že pri takejto zmluve je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov.

Z obsahu spisu vyplynulo, že žalovanému bola poskytnutá suma 2.655,51 Eur. Z toho splatil 369,73 Eur, teda nesplatená časť poskytnutého úveru predstavuje sumu 2.285,78 Eur. Pokiaľ by mal byť splácaný úver len vo výške poskytnutej istiny, vtedy by činila mesačná splátka 45 Eur pri počte 59 od 20.05.2008 do 20.03.2013. Splátky, ktoré boli splatné v období troch rokov pred podaním žaloby, t. j. pred 07.11.2010, sú premlčané. Po 07.11.2010 boli splatné dve splátky v roku 2010, teda v mesiaci november a december, 12 splátok v roku 2011, 12 splátok v roku 2012 a 3 splátky v roku 2013. Spolu sa teda jedná o 29 splátok po 45 Eur, čo spolu činí 1.305 Eur. Preto zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 1305 Eur.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/95 Z. z. súd taktiež považoval za právne dôvodné priznať právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75 % z dlžnej sumy za obdobie od 17.03.2013 do zaplatenia, nakoľko týmto dňom sa dostal odporca do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku, vzhľadom na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nesplatenej časti úveru.

Návrh v prevyšujúcej časti bol zamietnutý ako nedôvodný.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. súd povolil splácanie dlhu v mesačných splátkach.

Výrok o trovách konania vo vzťahu medzi účastníkmi konania vyplýva z § 142 ods. 2 O.s.p. s poukazom na skutočnosť, že prevažne úspešný žalovaný náhradu trov konania nežiadal priznať.

Súd nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi vzhľadom na skutočnosť, že trovy konania, ktoré mu vznikli, nepovažoval za účelné.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a súvisiacim výrokom o trovách podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 2144,34 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1541,12 eur od 17.03.2013 do zaplatenia a trovy konania.

Namietal, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Predmetná úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase jej uzavretia, vrátane výšky, počtu, a termínov splátok istiny, úrokov

a iných poplatkov. Obsahom znenia § 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch ako sa nesprávne domnieva súd prvého stupňa, nie je založenie povinnosti v zmluve rozdeliť splátku úveru na tri samostatné splátky : splátku istiny, splátku úrokov z omeškania, splátku poplatkov, ale vymedziť zložky splátky. Túto skutočnosť potvrdzuje aj bežná banková prax, keď v drvivej väčšine spotrebiteľských úverov je dojednaná splátka úveru vždy jednou splátkou, ktorá zahŕňa všetky zložky.

Úver poskytnutý žalovanému právnym predchodcom žalobcu bol splatný dňa 20.03.2013. Tento deň bol dňom konečnej splatnosti úveru. Zmluvná dohoda o uhradení úveru v splátkach nie je dohodou o plnení v splátkach podľa § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko si zmluvné strany dohodli konečnú splatnosť dlhu na 20.03.2013. V prípade, že by nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, pre neplnenie záväzku žalovaného uhrádzať splátky dlhu, premlčacia doba by začala plynúť od 21.03.2013. Avšak právny predchodca žalobcu využil svoje oprávnenie a dňa 22.02.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Premlčacia lehota pre splatenie celej sumy mimoriadne zosplatneného úveru začala plynúť dňa 23.02.2013 a žalovaná pohľadávka bola tak na súde uplatnená v rámci plynutia premlčacej doby. Poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4 Obo54/2007.

Žalovaný k odvolaniu žalobcu uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa súhlasí.

Vedľajší účastník k odvolaniu žalobcu uviedol, že názor žalobcu o bankovej praxi je irelevantný, ak odporuje zákonnému ustanoveniu. Prax všetkých poskytovateľov úverov je taká, že podiel zmluvného úroku k istine je každým mesiacom odlišný a tento sa zvyšuje v prospech istiny až v druhej polovici z celkovo dohodnutej doby splatnosti úveru a práve toto členenie je zmyslom ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z.. Zatiaľ čo § 392 ods. 2 OBZ, ktorého znenie bolo základom rozhodnutia, na ktoré žalobca poukázal, uvádza slovné spojenie: „právo na čiastkové plnenie“, ustanovenie § 103 OZ uvádza: „ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach“ a odkazuje na § 565 OZ. Poukázal na znenie § 53 ods. 9 OZ. Plnenie v mesačných splátkach dohodnuté bolo, čo je bez pochyby možné určiť na základe obsahu predmetnej úverovej zmluvy. Preto plynie premlčacia doba pre každú mesačnú splátku osobitne. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 167,41 eur.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu ako aj na internetovej stránke a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Je nepochybné, že zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená medzi účastníkmi dňa 15.04.2008 je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na zmluvu o úvere je nutné aplikovať ustanovenia, ktoré sa týkajú spotrebiteľských zmlúv, upravené jednak v Občianskom zákonníku, jednak v zákone o spotrebiteľských úveroch číslo 258/2001 Z. z. (ďalej len ZoSÚ).

Podľa § 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 4 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať.

Ustanovenie § 4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy právneho predchodcu žalobcu a žalovaného bola aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová, výška, počet a termíny splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o absencii tejto náležitosti v zmluve, ktorú zákon o spotrebiteľských úveroch postihuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 ZoSÚ).

Účelom právnej úpravy (§ 4 ods. 3 ZoSÚ) je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške (sume) úrokov z úveru a poplatkoch. Žalobca ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov, a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené (§ 4 ods. 3 ZoSÚ). Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný však túto možnosť nemal, keďže výška úroku a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 245/2010).

Keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný má povinnosť vrátiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru. Odvolacia námietka žalobcu nie je dôvodná.

Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že v danom prípade plnenie nebolo dohodnuté v splátkach a nárok bol uplatnený na súde pred uplynutím premlčacej doby odvolací súd uvádza, že keďže ide o vzťah spotrebiteľský, aplikujú sa naň ustanovenia o premlčaní upravené v Občianskom zákonníku aj napriek tomu, že zmluva o úvere je tzv. „absolútnym obchodom“ v zmysle Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 218/2012 zo dňa 11.06.2013, s odôvodnením ktorého sa plne stotožňuje. V ňom Krajský súd v Prešove konštatoval, cit.:

„Spotrebiteľia môžu právom a s dôverou v objektívne právo očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne právo). Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách (porov. Kristián Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľstvá Aleš Čeněk). Uvedené možno vzťahovať i na právnu úpravu premlčania v Občianskom zákonníku, ktorá je pre spotrebiteľa výhodnejšia oproti právnej úprave v Obchodnom zákonníku.

Podľa ustanovenia § 54 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené potom prvostupňový súd námietku premlčania vznesenú žalovaným správne

posudzoval podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že pri aplikácii právnej úpravy premlčania podľa Obchodného zákonníka by podmienky spotrebiteľskej zmluvy ohľadom premlčania boli v neprospech spotrebiteľa.

Nemožno tiež prehliadnuť, že je to dodávateľ, ktorý naformuloval zmluvu (štandardná typová zmluva).

Predmetná vec sa týka práva Európskej únie (smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách; ďalej „smernica“). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je pomerne náročné na dodávateľov a významne chráni spotrebiteľov. Treba však povedať, že ak sa neberie do úvahy výber programu a podpis, tak spotrebiteľ takmer žiadnym spôsobom neparticipuje na koncipovaní zmluvy. Preto sa dá plne pochopiť pomerne silná ochrana spotrebiteľov, ktorú slovenský zákonodarca zakotvil v ustanovení § 54 OZ. Faktická nerovnosť medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri vzájomnej kontraktácii je zjavná (čo do vyjednávacej pozície a informovanosti) a viaceré rozhodnutia súdneho dvora na to poukazujú (napr. rozsudok C-168/05 Mostaza Claro, bod 25, 26, 27, C-618/10 Banco Espanol).

Odvolačný súd nemá pochybnosti o súlade ustanovenia § 54 ods. 1 OZ s právom Európskej únie, ktoré umožňuje členským štátom prijať na ochranu spotrebiteľov aj prisnejšie ustanovenia, než aké odporúča smernica Rady 93/13 /EHS (čl. 8 smernice).

Na podporu správnosti právneho názoru prvostupňového súdu, že ide o spotrebiteľskú zmluvu je aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (predtým porov. § 23a zákona č. 634/1992 Z.z., ktorý za spotrebiteľskú zmluvu neskôr označil explicitne aj zmluvu podľa Obchodného zákonníka („...„za spotrebiteľskú zmluvu sa považuje zmluva podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka a...“).

Na margo právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku odvolací súd poznamenáva, že dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy, dvojaká právna úprava zmluvných pokút a pod). Aplikčná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na odstúpenie od zmluvy, plynutie času a jeho dôsledky vrátane premlčania, a teda v typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia (porov. tiež 5MCdo 20/09, rozsudok KS v Prešove vo veci 6Co 26/12). V bežných medziľudských vzťahoch použitie podnikateľského práva na spotrebiteľský vzťah môže s nepochopením a v rozpore s princípom právnej istoty narážať na dôveru spotrebiteľov, že na nich dopadá občianske a nie podnikateľské právo.“

Zo zmluvy o úvere č. 0504480140 zo dňa 15.04.2008 nepochybne vyplýva, že právny predchodca žalobcu sa so žalovaným dohodli na vrátení poskytnutého úveru v 59 mesačných splátkach, pričom splatnosť prvej splátky bola stanovená na 20.05.2008 a poslednej na 20.03.2013. Je teda zrejmé, že plnenie, ktoré mal žalovaný poskytnúť žalobcovi bolo dohodnuté v splátkach. Nakoľko zmluvný vzťah založený zmluvou o úvere je nepochybne vzťahom spotrebiteľským, nie je dôvod vylúčiť aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní, ktoré explicitne upravujú plynutie premlčacej doby v prípade, kedy bolo plnenie dohodnuté v splátkach.

Pri plnení dohodnutom v splátkach plynie 3 ročná premlčacia doba v zmysle Občianskeho zákonníka u každej splátky samostatne. V prípade zosplatenia dlhu plynie premlčacia doba pri splátkach, ktorých splatnosť ešte len mala nastať, od zročnosti splátky, kvôli nezaplateniu ktorej k zosplateniu došlo. Žalobca po tom, čo sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením 58. splátky (splatnej dňa 20.02.2013), využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť dlhu ku dňu 21.02.2013. V dôsledku tohto právneho úkonu sa stala predčasne splatnou posledná - 59. splátka, ktorej splatnosť bola pôvodne dohodnutá ku dňu 20.03.2013. Keďže žalovaný má s poukazom na § 4 ods. 3 ZoSÚ povinnosť vrátiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru (2655,51 eur), pričom premlčané nie sú tie splátky, ktorých

splatnosť nastala po 07.11.2010 (teda menej ako 3 roky pred podaním návrhu na začatie konania), t.j. v danom prípade 29 splátok, záver súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého žalobu v časti prevyšujúcej sumu 1305 Eur (29 x 45 Eur) zamietol, bol správny a odvolacia námietka žalobcu nedôvodná.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. Ako vecne správne potvrdil aj výroky o trovách konania, kde vo vzťahu k žalobcovi prvostupňový súd rozhodoval podľa zásady úspechu v konaní.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p..

Vedľajší účastník si v odvolacom konaní uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 167,41 eur, pozostávajúce z odmeny za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 131,12 eur (z tarifnej hodnoty veci 3449,34 eur), z režijného paušálu vo výške 8,39 eur a DPH 20% (27,90 eur). Vzhľadom na skutočnosť, že predmetom odvolacieho konania bol nárok na zaplatenie sumy 2144,34 eur (zodpovedajúci časti žalobou uplatneného nároku, v rozsahu ktorého bola žaloba napadnutým rozsudkom zamietnutá), súd vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy odvolacieho konania vo výške 119,62 eur, pozostávajúce z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za vyjadrenie k odvolaniu proti rozsudku (§ 13a ods. 2 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z.) v sume 91,29 eur (z tarifnej hodnoty veci 2144,34 eur), z režijného paušálu (§ 16 ods. 3 vyhl. Č. 655/2004 Z.z.) vo výške 8,39 eur, zvýšené o 20 % DPH (19,94 eur).

Žalobca si v odvolacom konaní uplatnil trovy odvolacieho konania, ktoré aj vyčíslil. Keďže bol v odvolacom konaní neúspešným účastníkom konania, odvolací súd mu trovy nepriznal (§ 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.